

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. R. Berdilo)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

## ÎNCHEIERE

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios  
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Svetlana Filincova  
Galina Stratulat  
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat,  
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Meșina Valeriu împotriva Cooperativei de Construcții a Locuințelor nr. 211, Zisis Mariana, SA "Apă-Canal Chișinău", Serviciul Fiscal de Stat, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Anghel Valentina, executorul judecătoresc Nicolae Pașa, executorul judecătoresc George Boțan și Agenția Servicii Publice cu privire la ridicarea sechestrelor și interdicțiilor aplicate pe bunul imobil,

împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și menținută hotărârea din 20 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 06 martie 2018, Meșina Valeriu a înaintat cerere de chemare în judecată, împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 211 cu privire la ridicarea tuturor măsurilor de asigurare, sechestrelor și altor interdicții aplicate asupra apartamentului nr. XX, amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXX, aplicate de către executorii judecătorești sau de către instanță; împuternicirea ÎS „Cadastru” să înregistreze drepturile de proprietate asupra bunului imobil pe numele reclamantului.

Ulterior, cererea de chemare în judecată a fost concretizată, pretențiile finale ale reclamantului Meșina Valeriu fiind formulate împotriva Cooperativei de Construcții a Locuințelor nr. 211, Zisis Mariana, SA "Apă-Canal Chișinău", Serviciul Fiscal de Stat, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Anghel

Valentina, executorul judecătoresc Nicolae Pașa, executorul judecătoresc George Boțan și Agenția Servicii Publice. Reclamantul a solicitat ridicarea tuturor sechestrelor și interdicțiilor aplicate pe bunul imobil apartamentul nr. XX, amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXX.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 13 martie 1996, a încheiat contractul nr. 14/96 de participare prin cotă-parte la construcția apartamentului din blocul locativ amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXX. Prin decizia Preturii sectorului Buiucani nr.4/2 din 27 aprilie 1999, i-a fost eliberat ordinul de repartiție pe apartamentul nr. XX de pe str. XXXXX. La 03 iunie 2016, i s-a eliberat certificatul nr.3/1-14 cu privire la achitarea deplină a cotei pentru apartamentul nominalizat mai sus.

A indicat că, încercând să înregistreze apartamentul la Oficiul Cadastral Teritorial, având toate documentele confirmative cu privire la dreptul de posesie și de proprietate, a aflat că în privința apartamentului nominalizat sunt aplicate interdicții de înstrăinare.

A mai menționat că, a achitat anual impozitul imobiliar, element, care demonstrează dreptul de proprietate asupra apartamentului.

A atras atenția asupra faptului că, a achitat integral costul apartamentului nr. XX situat în mun. Chișinău str. XXXXX și respectiv, a primit toate actele necesare cu privire la dreptul său de posesie și proprietate, precum și a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial dreptul de folosință la 21 decembrie 2006, dar este pus în situația de a pierde bunul imobil din cauza unui litigiu despre care nu cunoaște nimic.

Prin hotărârea din 20 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), acțiunea a fost admisă integral.

Au fost ridicate sechestrele și interdicțiile aplicate asupra bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXX, ap. XX, prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr. 2-458/03 din 03 aprilie 2003; încheierea executorului judecătoresc Valentina Anghel cu nr. 011-281/11 din 04 aprilie 2011; încheierea executorului judecătoresc Valentina Anghel cu nr. 011-282/11 din 04 aprilie 2011; încheierea executorului judecătoresc Pașa Nicolae nr. 019-2938/15 din 02 decembrie 2015; încheierea executorului judecătoresc George Boțan nr. 065-690/11 din 08 februarie 2018.

Prin decizia din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și menținută hotărârea din 20 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut că, în cadrul cauzei civile, intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Mariana Zissis împotriva Cooperativei de Construcții a Locuințelor nr. 211 cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral, prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 03 aprilie 2003, a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor ce

aparțin Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 211, inclusiv pe imobilul - construcția nefinisată din str. XXXXX și Anexa nr. 1 la aceeași construcție, iar reținând că reclamantul Meșina Valeriu nu a fost participant la litigiu, nu a avut posibilitatea de a contesta actele de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

La 27 aprilie 1999, Pretura sectorului Buiucani a emis decizia nr.4/2, prin care a solicitat să fie înregistrate apartamentele din casa de locuit amplasată în mun. Chișinău str. Miron Costin 3/1 după persoanele, care au încheiat contract de investiții cu CCL nr.211, printre aceștia se numără și Meșina Valeriu, iar conform certificatului nr 3/1-14 din 03 iunie 2016, semnat de președintele și contabilul-șef al CCL 211, reclamantul a achitat pe deplin costul apartamentului în sumă de 121 732 lei, acest certificat fiind eliberat spre prezentare la OCT, pentru înregistrarea dreptului de proprietate privată asupra imobilului respectiv.

Instanțele au desprins din conținutul contractului nr. 14/96, încheiat între Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 211 și Valeriu Meșina, că cooperativa s-a obligat ca la finisarea construcției, să atribuie un apartament cu 4 odăi lui Valeriu Meșina, dânsul având obligația să achite costul apartamentului de 102 450 lei. Și, potrivit punctului 6 alin. 8 al Hotărârii Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenească ”cu privire la aprobarea Statului-model al cooperativei de construcție a locuințelor, nr. 338 din 08 octombrie 1984” (în vigoare la data relevantă speței), membrul cooperativei de construcție a locuințelor, care a depus cota-parte deplină pentru apartamentul pus la dispoziția lui spre folosință, capătă dreptul de proprietate asupra acestui apartament.

Concluzionând asupra constatărilor efectuate în baza probelor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare și raportându-le per ansamblu la normele legale aplicabile, instanțele inferioare au punctat că, prin menținerea în continuare a sechestrului și interdicțiilor asupra locuinței reclamantului, incontestabil lezează dreptul de posesiune al acestuia, odată ce dânsul, în temeiul art. 309 Cod civil are dreptul la o posesiune netulburată. Mai mult ca atât că, din motivul aplicării sechestrului și interdicțiilor de înstrăinare, reclamantul nu-și poate înregistra proprietatea, astfel fiindu-i încălcate și drepturile ce derivă din acest drept fundamental.

La 24 decembrie 2019, Serviciul Fiscal de Stat a declarat împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea.

La 12 februarie 2020, Meșina Valeriu a depus o referință la recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu

materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Serviciul Fiscal de Stat nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la

o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Serviciul Fiscal de Stat.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat.  
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru